

ἀγριοσουμάκι τό, Ἡπ. Θεσσ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. σουμάκι.

Τὸ ἀγριόχορτον γάλιον τὸ τρικέρατον (*galium tri-corne*) τῆς τάξεως τῶν ἐρυθροδανωδῶν (*rubiacae*). Συνών. *κολλητισίδα*. [**]

ἀγριοσουρβῆ ἡ, Λεξ. Βυζ. ἀγριοσουρβῆ Λεξ. Περὶδ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. σουρβῆ.

Τὸ φυτὸν ἀγριομηλέα, ὁ ἰδ. [**]

ἀγριοσουτσουμίδα ἡ, Ζάκ. ἀγριοσουτσουμίδα Ζάκ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ ἀγνώστου β' συνθετ.

Τὸ φυτὸν χρυσάνθεμον τὸ στεφανωματικόν (*chrysanthemum coronarium*) τῆς τάξεως τῶν συνθέτων (*compositae*). Συνών. ἀγριομαντηλίδα 1. [**]

ἀγριοσπανάκι τό, πολλαχ. ἀγριοσπανάκ' Στερελλ. (Παρνασσ.) κ. ἄ. ἀγριοσπάνακο Ἡπ. Κέρκ. (Ἀργυράδ.) Πελοπ. (Μάν.) ἀγριοσπάνακο Κρήτ. ἀγριοσπάνακο Ἰων. (Κρήν.) ἀγριοσπάνακου Ἰμβρ. ἀγριοσπάνακο Τσακων.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. σπανάκι.

Διάφορα ἀγριόχορτα ὁμοιά πρὸς τὸ σπανάκι, τῆς τάξεως τῶν χηνοποδιωδῶν (*chenopodiaceae*) 1) Τοῦ γένους τοῦ χηνοποδίου α) Ἰδίως τὸ χηνοπόδιον *chenopodium bonus Henricus* Τσακων. κ. ἄ. Πβ. βρομόχορτο. β) Χηνοπόδιον τὸ τοιχώβιον (*chenopodium murale*) Κεφαλλ. κ. ἄ. Συνών. ἀγριοστράντα, βρομόχορτο. γ) Χηνοπόδιον τὸ λευκόν (*chenopodium album*) Θεσσ. (Καρδίττ. Λάρισ.) κ. ἄ. Συνών. ἀγριολάμποτο 2. 2) Τὸ φυτὸν ἀτράφαξις ἡ λογχωτὴ (*atriplex hastata*) τοῦ γένους τῆς ἀτραφάξεως (*atriplex*) πολλαχ. Συνών. ἀγριοτσιγαρίδι 2. [**]

ἀγριοσπαράγγι τό, Ζάκ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. σπαράγγι.

Τὸ φυτὸν ἀσπάραγος ὁ ἄφυλλος (*asparagus arhylus*) τῆς τάξεως τῶν ἀσπαραγοειδῶν (*asparagaceae*). Συνών. σπαράγγι. [**]

ἀγριοσπάρτι τό, Κέρκ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. σπάρτι.

Τὸ φυτὸν γυμνόγραμμα τὸ κητεράχιον (*gymnogramme ceterachium* ἡ *leptophyllum*) τῆς τάξεως τῶν περικλωδῶν (*filices*), ὁμοιον πρὸς σπάρτον, ἡ τῶν ἀρχ. πτέρυξ ἡ λογχίτις, τῆκον τὴν σπλήνα, τὸ τοῦ Διοσκορ. (3,141) ἄσπληνον καὶ σπλήνιον καὶ θρύπτον τοὺς λίθους καὶ θεραπεῦον τὸν ἰκτερον (πβ. ΜΣτεφανίδ. ἐν Λεξικογρ. Ἀρχ. 6 (1923) 216). Συνών. ἀγριόσπαρτο, σκορπίδι, χρυσόχορτο. [**]

ἀγριόσπαρτο τό, ἀμάρτ. ἀγριόσπαρτο Καλαβρ. (Μπόβ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. σπάρτο.

Τὸ φυτὸν ἀγριοσπάρτι, ὁ ἰδ. [**]

ἀγριόσπλονος ὁ, Κέρκ. ἀγριοσπλόνος Κέρκ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. σπλόνος, δι' ὁ ἰδ. φλόμος.

Ἀγριόφλομος, ὁ ἰδ.

ἀγριοστάθουρο τό, Ἀμοργ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. σταθούρι.

Ἀγριολούλουδον τῆς δημώδους οἰκογενείας τῶν ἀμαράντων, ἐλίχρυσον τὸ Σικελικόν (*helichrysum Siculum*) τῆς τάξεως τῶν συνθέτων (*compositae*), τὸ ἐλίχρυσον ἡ ἀμάραντον τοῦ Διοσκορ. (4,57), τὸ ἐλειόχρυσον τοῦ Θεοφρ. (Ἱστορ. φυτ. 9,19,3). Πβ. δεσποينوβότανο, καλοκοιμηθῆ. [**]

ἀγριοσταφίδα ἡ, πολλαχ. ἀγριοσταπίδα Λεξ. Βυζ. ἀγριοσταπίδα Πελοπ. (Ἀρκαδ.) ἀγκοσταφίδα Κύπρ.

Τὸ μεσν. οὐσ. ἀγριοσταφίς. Διὰ τὸν τύπ. ἀγριοσταπίδα πβ. μεσν. ἀγριοσταπίς.

Φυτὰ δηλητηριώδη παράγοντα καρπὸν βοτρυνώδη μερῶς ρικνὰς καὶ μικρὰς 1) Τὸ δελφίνιον ἡ ἀγρία σταφίς (*delphinium staphis agria*) τοῦ γένους τοῦ δελφινίου, τῆς τάξεως τῶν βατραχιωδῶν (*ranunculaceae*), ἡ τοῦ Διοσκορ. (4,153) σταφίς ἀγρία, ἀγριοβότανον πρὸς ἀλοιφήν φθειροκτόνον Ζάκ. Σκυρ. κ. ἄ. Πβ. ἀγριολινάρι 2 β. Συνών. κονιδροβότανο, λιναρίδα, ψειροβότανο, ψειροχόρτι. 2) Φυτολάκκα ἡ δέκανδρος (*phytolacca decandra*) τῆς τάξεως τῶν φυτολακκωδῶν (*phytolaccaceae*) παράγουσα βότρυν ἐκ μαύρων μικρῶν ραγῶν, ὧν ὁ ἐρυθρὸς χυμὸς χρησιμοποιεῖται ὑπὸ τῶν μαθητῶν χωρικῶν σχολείων ἀντὶ μελάνης, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ ἐρυθρᾶς βαφῆς, ὅθεν τὸ ἐπιστημονικὸν τοῦ φυτοῦ ὄνομα φυτολάκκα πολλαχ. 3) Ἀγρία ἐδώδιμα χόρτα, πιθανῶς ἡ ἀγριογτομάτα, ὁ ἰδ. Κύπρ. [**]

ἀγριοσταφυλέα ἡ, Βιθυν. Σύμ. κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ μεσν. οὐσ. ἀγριοσταφύλιν.

1) Τὸ φυτὸν ἀγριογτοματῆς, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἀν. Συνών. ἀγριοστάφυλο. 2) Ἀγριόκλημα 2, ὁ ἰδ. ἀγν. τόπ. [**]

ἀγριοσταφύλινας ὁ, Κύθν.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. σταφύλινας.

Ἡ ἀγρία ποικιλία τοῦ λαχανικοῦ δαύκου τοῦ καρωτοῦ (*daucus carota*), ὁ τοῦ Διοσκορ. (3,52) ἄγριος σταφυλίνος. Συνών. σταφυλινάκι. [**]

ἀγριοστάφυλο τό, Ἡπ. Θήρ. Πελοπ. (Λακων.) ἀγριοστάφυλο Κρήτ. ἀγριοστάφ' λον Θράκ. (Ἀδριανούπ. κ. ἄ.) ἀγριοστάφυλο Βιθυν. (Κατιρ.) ἀγριοστάφυλον Πόντ. (Ἀμισ. Τραπεζ.) ἀγριοστάφυλο Πόντ. (Ἰοφ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. σταφύλι. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

1) Ἡ ἀγριοσταφυλέα 1, ὁ ἰδ., Ἡπ. Θήρ. Θράκ. (Ἀδριανούπ. κ. ἄ.) Πελοπ. (Λακων.) Πόντ. (Ἀμισ. Ἰοφ. Τραπεζ.) Πβ. ΜΣτεφανίδ. ἐν Λεξικογρ. Ἀρχ. 6 (1923) 220.

2) Πιθανῶς τὸ ἀγριόκλημα, ὁ ἰδ., Θράκ. Πβ. σταφυλὴ ἀγρία τοῦ Θεοφρ. (Ἱστορ. φυτ. 3,18,11). 3) Ὁ καρπὸς τοῦ ἀγριοκλήματος καὶ συνεκδ. σταφυλὴ μερῶς μικρὰς καὶ κακῆς γεύσεως Κρήτ. [**]

ἀγριόσταχυ τό, ΠΓεννάδ. 21 ἀγριόσταχο Πελοπ. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγριόσταχυς.

Τὰ ἀγρωστώδη κτηνοτροφικά ἀγριόχορτα 1) Κριθὴ ἡ μύουρος (*hordeum murinum*) τοῦ γένους τῆς κριθῆς

